

Plymouth, Pa., 16 Kovo.

Dangel mes kalbame apie visokius mūsų reikalus, kurie reikalingi yra mūsų pasikėlimui, augsčiai, ir kuriūmi pasikėlimu vieninteliai yra mokslas ir supratimas savo reikalų. Mūsų žmonės tankiai nemėnka aukas aukauja ant labdarinių dalykų svetimtanciams — paprastai. Labdarinumas ir szelpimas visokių gerų įreidinių nebuk kokios tautos yra girinas daiktas. Bet reikia neužmiršti, kad „marszkiniai yra arčiau kuno negu sermėga“. Tai-gi mūsų pačių reikalai turi būti pas mumis pirmoje vietoje, ir kas nū jų atliks, tą paaukauti svetszaliams. Apie atlikimą ko nors, ką galėtumėm tokiems paaukauti, negali būti tū kalbos, kada-gi mes nieko — galima sakyti — dėl savos neturime. Mums reikia visko ir visko. Ant pirmo reikia mums mokyklų, kur galėtu mūsų vaikai mokintis savo kalboje. Tokios dar neturim niekur, nei Amerikoje, nei Prūsų Lietuvoje, nei Did. Lietuvoje. Reikia mums pradinių mokslaknygių, iš kurių galėtu mokintis vaikai lietuviszkai, nesant mokyklų. Reikia visokių mokintų žmonių, kurie parodytu mums kelia ir pamokintu mus, prasergetu nū visokių užmačių mūsų slogintojų. Kad įtaisyti tą viską, ko mums reikia, reik daug darbo ir pinigų. Milijonierių mes neturime. Kurie surenka milijonus Lietuvoje (Tiszka, Oginskiai, Giedraicziai ir kit.) praleidžia jūs užrubežiniūse miestūse ant savo gaszlumų. Mes ant jų negalime turėti jokios lukesties. Mūsų-gi, praseziokų, kuris aukautų ant lietuvių reikalų, yra labai mažai, ir tai aukauja kelis graszius tikrai priverstinai, užkluptas nū prieteliaus arba rinkėjo tokių aukų. Kad mūsų žmonės, nors ir beturcziai, aukauja aukas ir ga-

na dideles, tą turime pripažinti, bet tokios jų aukos, yra be apsimislyjimo, ką jos galėtu gero atneszti ir kame tokios yra reikalingesnės. Czionai, Amerikoje, įsikerejo budas visai netikęs tarpe pagelbinių draugyszių, kurių yra labai daugelis. Visos tos draugystės neturi menkiausio supratimo apie savo reikalus, kaip lietuvių, ir nemato tos stokes, kuri pas mus vieszi. Aukos, kurios galėtu, pagal tiesą ir turėtu, būti paskiriamos mūsų pačių reikalams — apsisvietimui, visos prazuva. Kiekviena pagelbinė draugystė, numirus draugui, rupinasi tū kūmi iszkilmingiausiai palaidoti, tą iszkilmingumą net su įstatymais užtvirtinę, ir visas iszkilmingumas tame yra, kad kuningui draugystė užmoka už draugo numirimą. Paprastai draugystės priguli prie parapijos ir moka kuningui algą kiekvienas draugas, tai-gi kuningas turi už pareigą tokį palaidoti dovanai. Dabar gi, numirus draugui, draugystė dūda kuningui, paprastai \$25,00 už palaidojimą, kuriū turėtu paskirti, taip sakant, mūsų reikalams, pirmiausiai naszlei ir naszlaicziams, jei tėvas numirė, ir, jei nevedęs, tai tojo dalį paskirti iszleidimui knygu, paszāpai einanczių mokslus. Dangelis aukų tam pa sudedamų visokioms misijoms svietszalise, ir apleidziamos tokios namieje. Prūsų lietuviai daug tukstanczių sudeda misijoms dėl Indijų (Shenandoah, Pa., 6 Kovo, lietuviszkoje bažnyczioje buvo kolekta lygiai dėl Indijų misijų). Bet savo reikalams per metus nesudeda nei 100 marikių (25 dol.) Did. Lietuvoje lygiai surenka daugybes pinigų misijoms, o savo reikalams nei skatiko. Toliaus Lietuvoje įsiszakūejas budas, kad kiekvienas turtingesnis, jūs seka ir beturcziai, visą savo gyvenimą rupinasi ir ren-

ka piningus ant iszkilmingo palaidojimo ir „duszios iszganymo“. Kaip padūda „Ukininkas“, num. 2, turtingesni ukininkai Lietuvoje užraszo kuningams iki 2000 rublių ant maldų už savo duszią. Ar-gi nevercziaus tokis padarytu, kad tūs piningus paaukautų ant lietuvių reikalų, iszleidimo ir platinimo knygu, szelpimo einanczių į mokslą beturczzių, įrengimo pavargėliams prieglaudos ir tt. Žinoma, mūsų žmonės labai menkai dar supranta savo reikalus; mokinti savnaudziai jiems taip apsuks proto, kad szia dien jiems akiai žmonės tiki ir savo reikalus visai užmirszta. Atidūdant kuningui piningus „duszios neiszganysi“ jei savo geru gyvenimu ant to neušipelnysi. Jei už piningus butu galima nusipirkti iszganymą, tai visi beturcziai turėtu patekti prapultyn ir tikrai keletas turtingųjų galėtu linksmintis ano svieto linksmybėmis. Geras daiktas yra rupintis apie duszią, bet pirmu nereikia užmirszti kuno, be kurio nei duszia negali gyventi. Szitūmi norime atkreipti visų atydą prie apsvarstymo, kas yra virszui pasakyta. Už metimų nesibijome, nes kiekvienas tikrai apsvarstęs tą dalyką, pamatys kame tiesa yra. „Vienybės“ redakcija iszleido naują knyga po vardu: „Mythai, pasakos ir legendos Žiaunaczių“ aszmainio didume nū 190 puslapių. Prekė 50c.

Isz Prusu Lietuvos.

Tilžė. Nedėlioje, 20 Vasario, tapo szvęsta žieminė szventė draugystės „Byrutės“ miesto salėje. Esant gražiam orui, žmonių susirinko daugybė, kad pastojo didi kamsza. Kamszos dėlei yra kaltinamas szventės komitetas, kuris garsinosi po vokiszkus laikraszcius kviesdamas ir vokieczius, kuriems atėjus, stoka vietos buvo lietuviams vėliaus atvy-

kusiems. Atėjus vokiecziams, žinoma, reikia ir vokiszka kalbėti, nes lietuviszkai vokieciys nemoka. Ale tuszczia jų, ateitēja nusikratysime jų. Tas buvo daroma tikrai dėl geszefto, idant surinkti daugiau pinigų už biliētus.

Koncertas prasidėjo tūjaus po ketvirtai valandai. Muzikantai buvo vis tie patys karėiviai „lietuviszkų dragunų“. Po koncerto iszėjo 34 dainininkai, tarp kurių buvo 25 mergaitės jau, ir pirmiausiai tapo pasveikinti susirinkusieji per žiuponaitę S. sziais žodziais:

Linksmi pasveikinti bukit visi jus,

Atėję klausyti balselių lietuvių kalbos,

Dainelių, dainūtų laike jau tėvelių,

Toku ir, garsingų tikt szia dien tarp mūsų —

Atėję matyti, kaip buvo gyvenims žmonių

Prėjusio amžiaus, žmonių iszkilmingų,

Toku ir, savnaudiszkus siekius tikt jieszkant

Ir Lietuvą pildant maru ir griuvėseis.

O kad jums pareitu į mislį, kad vėlei

Tarpe yr lietuvių tokių dar žmonių,

Ne dyvai! ilgai baudziavoj' juk jie vargo,

Ten vergiszka jiems ir pastojo jų dvase.

Liudnai yr sakyti, ką prieszininkai kalba,

Kad dvases visi jau mes butum tokios,

Kad noras lietuvių suktas ir prastas.

Užmirszkim! tikt džiaugkimės mūsų kalboj'.

O kad atskambės jums, lietuviams, balselei,

Kad bus szirdyje jums linksmas ir liudnas

Bematant ten praitį žemės lietuvių,

Žinokit, tai tautiszki jūsų jausmai

Te pakelia jie jusų szirdis
augstyn,
Jei mesti galėtum, prastys kas
tarp mūsų,
Ir garbinti viską, garbės kas
verta,
Ir dumą prakilnę ir tvirtą įgyti.
Augstyn tikt! — asz priszau-
szaukiu jums tai isz naujo —
Augstyn tikt tame vien, kas
grazin dorybę,
Tiesie nu pat szia dien lietu-
vių mieris,
Garbingai tad vardas skambės
Lietuvos!

Po pasveikinimo tapo dai-
nutos szios dainos:

„Kur bangūja Nemunėlis“
„Ant kalno karklai siubavo“
„Linėlius roviar“
„Dūk mirt, kol man dangus
giedrus“.

„Sėjau rutą, sėjau mėtą“
„Anksti rytą keliar“
„Girios užia, verkia, gaudžia“
„Pas mocziutę augau“

Ir „Kad tamsoje naktyje“.
Tris dainas padainavus,
griežė muzika, idant dainini-
kai kiek atsikvėptu. Szį kar-
tą lietuviszkos kompozicijos
muzikoje jau pergalejo sveti-
maises, nes lietuviszkų buvo
jau net 11, o svetimų tiktai 6.
Dr. V. Kudirkos buvo szios
kompozicijos:

Meiluzė, polka.
Sesėlės-Lelijės, valcas.
Lepunėlė, polka-mazurka.
Sudiev, polka-mazurka.
Rutos, Mėtos, Lelijos.
Kvadrilje.
Vašpelis, valcas.
Dėdienė, polka-mazurka.
Ir Rambynkaluio karalaite.
Kun. Pranaiczio: Lietuvaite
polka.

Dr. Girėno: Gals yr tylėjims.
Dainos ypatingai visiems pa-
tiko ir plojimas rankų buvo
neapsakomas, ir dyvai susiriū-
kusių, kad lietuviszkos dainos
tokios grazios yra ir tokius
malonius balsus turi. Kon-
certas ir dainos tesėsi nu 4 iki
8 valandai. Po 8-tai prasidė-
jo teatras, tragedija „KEIS-

TUTIS“ kurią iszleido „Tė-
vynės Mylėtojų Draugystė“.
Tragedija aktorai negėriaus-
siai atliko, nes tokią gali at-
likti tiktai iszsidirbę aktoriai.
Priegtam per tyku balsu kal-
bėjo, ir toliaus saleje esantieji
nieko negalėjo girdėti. Prie-
to dar prisidėjo ir užimas sve-
čių. Teatras pasibaigė ant
11 valandos. Po teatro pra-
sidėjo szokiai, kurie truko iki
rytui. Daktaras J. Basanavi-
czius atsiuntė telegramą isz
Varnos-Bulgarijoi sekantį:
„Szirdingas labas dienas „By-
rutei“ ir susirinkusiems ant
szventės Lietuviams“. Ponai,
Grygatis ir Kybrancas isz Szil-
lokareziamos, taip gi atsiuntė
telegramą: „Szirdingus palai-
mos velyjimius zieminei (By-
rutės) szventei siunczia lietu-
viszki broliai isz Szilokarezia-
mos“.

Ant galo reikia paminėti,
kad mūsų žmonės dar vis ne-
gali apsieiti be vokiszkos kal-
bos. Tikri lietuviai, su lietu-
vais susitike, cziauszkia vo-
kiskai, lyg tai būtų grazians
arba poniszkiaus. Laikas nu-
sikratyti nu svetimų dulkų ir
dūti pavyzdį gerą, kad mes
galime apsieiti jau ir be pa-
zyczkų. B.

Isz Lietuvos.

Isz *Kiduliu valsezius*
(Naumiesezio pav.) 1896 me-
tuse trys vyrukai degtinės pri-
siputę užmūszė vieną vaikina,
subadė priegtam peiliais ir da-
gi cziabatus nutraukė, buk ir
pinigų 25 rublius atėmė. Su-
imti persėdėjo visus metus ka-
lėjime, o rudeni 1897 metų
buvo apsudyti dar ant 3 metų
sėdėt. Žmonės kalba, kad
but jie da skaudžians nubaus-
ti buvę, kad ne p. Skilandze-
viczius. Mat szitas ponelis
kitasyk buvo sudzia, tai gerai
labai dabar iszmano visokias
suktybes. Tai gi jisai už 300
rublių buk padaręs, kad dak-
taras pripazino, jogei anas vai-

kinas jau negyvas buvo pei-
liais subadytas.

Tasai ponelis jau senei už-
sipelnė ant to, kad virvę ant
kaklo užnerus pakarti kur po
sausa szaka. Jisai puikiai
moka nu niszmanėlių žmonių
piningėlius traukti. Jam se-
kasi ir supeszdingti ir vel su-
taikiinti aklius „klapus“, žino-
ma už tai vis jam pelnas eina.
Tai yra tasai ponelis lyg arkė
kokia isisegusi į mūsų kūną
ir siurbenti isz jo kraują.

P. Skilandzeviczius buvo
pasidavęs ant advokato, kelis
kartus buvo rinktas ant su-
dzios, bet jau ir vyriausybė
žino, kas jis per pauksztis ir
netvirtina jo ant tų vietų. O
mus apykvailiai žmonės vis da-
dūdasi jam skriausti, da gi ir
ant sudzios renka. Laikas
but jau susiprast! X.

Gelgaudiszkijj (Naumies-
ezio pav.) Ant szvento Kry-
ziaus atlaidų 2 broliai įveikė
net septynis ant syk vyrus; isz
jų dvejetą mirtinai užmūszė.
Besuimant tūs galvažudzius
tapo primusztas jų dar vienas
kareivis. Pagaliūs galvažu-
dziai, tapo paganti.

Dyvinas daiktas. Kaip tie
mus vyrai mėgsta skaldyt
viens kitam galvas. Kartais
susieina ant atlaidų visai ne-
pažįtami vyrai ir be jokio
piktumo atradę menką prie-
kabę ima musztis, dažnai į
smert. Sztai vasarą 1897 m.
Ilguvoj tckiu budu tapo už-
musztas Ambrazukas isz Len-
kėczijų. Tie, kurie jį užmu-
szė, ne nepažinojė jo priesz tai.

Žinoma, kuningai mus bara,
reikia per pamokslus už tas
pesztynes ir girtūklystę, bet
tai nieko negelbsti. Žmogus
mat jau tokį prigimimą turi,
jogei rupinasi visaip savo ga-
galybę rodyt, lenktyn eidamas
su kitais. Kitur tokioms lenk-
tynėms buna įtaisyta visoki
pasilinksminimai, ir pas mus
kitasyk vyrai eidavo ripką
muszti, ant arklių raiti lenk-
tyh jodavo, botagais isz kapo-

czijų eidavo; o dabar senovisz-
ka mada isznyko, jos vieta už-
ėmė gėrimas degtinės, alaus,
kortos ir pesztynės.

Ne gerai tai yra, vyrucziai!
Reikia grįžti prie senovės.
Reikalinga prasimanyti svei-
kus, grazius pasilinksminimus.
Jau jei kam užėina noras pasi-
peszti, tai tegul tai daro nors
be akmenų, peilių, be plaktu-
kų, tik grynomis kumscziō-
mis! Arba, kodėl negali savo
galybę, kas nori, parodyt be-
suimant viens su kitu.

Kitur net yra tam tikros
gimnastikos draugystės. Są-
nariai jų užsiima visokiais ku-
no lavinimais. — Kas prie
vandens gyvena, gali parodyt
savę mokėjimu plaukti, nar-
dyt, irtis ant laivelų. Ir czio-
nai gali taisyti, kiek nori, lenk-
tynių. — Žiemą ant ledo cziu-
zinėjimus gali įtaisyt. Ar gi
mus lietuviai negali rasti jau
kitokių lenktynių, kaip tik
daužytis viens kitam galvas. —
Laikas jau mesti baises be-
reikalingas pesztynes!

Daubaras.

Aszmėnų padangė. (Viln.
g.) Daugumas žmonių czionai
iszszidėjo savo tėvyniszkos
kalbos; jaunoji karta beveik
visur kalba lenkiskai arba
gudiszkai. Atszadėjus savo
kalbos nebesunku padaryti ir
kitokią judoszystę, ir isztikro
dabar atsiranda ir toki palai-
dunai, kurie pereina pravos-
lavijon, arba ima sav paczias
burliokes. Labai mums rei-
kia knygų ir laikraszcziu, o
dėl pradzios ir kūpigiausia.
Teikitės, broliai, mums at-
siųsti knyganeszius. Lietu-
viszka kalba tebegyvūja apie
Deveniszkį ir daugelyje kitų
vietų, bet kitur labai greitai
nyksta. Dūkite mums lietu-
viszkų knygų kūgreicziausiai!
Labai laukiame!

Tvereczius (Szventėnų p.)
Apie Tvereczių labai iszsipla-
tino nesziojimas poniszkai siu-
tų rubų. Ar lietuviai ar lietu-
vaitė lygus kitiems žmonėms

ir, gerai kaip gražiai rėdosi, bet kam-gi tvėrciniai perka Vidžiūse iš Dinabarko atvežtus apnesziotus žydų rubus. Net vėmt vėrcia, pamislyjus, kokias bjaurybės kartais nusiperka žmonės, labiausiai gi mergos. Namie, mat tingi dabar austi, o gali but, ir nemoka, tai perkasi žydiskus palaikus. Girtūklystė neis pasakytai apėmė kūne visus. Gerai, kad nors turisi da tvėrciniai savo kalbės.

Užpūliai (Aukmergės p.) Brukszt, brukszt susitarėm ir pastatėm gražią naują mūrinę bažnyčią; dabar visi mus giria už vienybę ir sutarę — ir teisingai jie daro. Vaikų nekiszame į „ucziliszczias“, tai da puikiaus. Anūmet per visą žiemą, sako, buvę „ucziliszczibje“ tikt apie 10 vaikų-katalikų. Kad sžtai mes susitarume ir, sžmaukszt, padarytume nusprendimą (prigovorą), sustatytume praszymą ir nusistume į ciosorių, kad daleistų spaudinti lietuviszkas knygas lietuviszkomis litaromis.

Kitur taip padarė žmonės, jų praszymai priimti ir dabar valdzia sžnekucziūja jau apie daleidimą. Negražu butų, kad užpūlenai pasilikty snaudaliais ir neprisidėty su savo balsais. Tegul pasiraszo vyrų kūdaugiausiai.

Marcinkonyš (Trakų pag.) Pavasariop Varėnos pisorius įkalbinėjo Marcinkonių žmonėms pasistatyti savo bažnytkiemyj „ucziliszczia“. Nezinau, ar įkalbėjo, ar ne. Cziornai žmonės gyvena iš grybų uogų ir uždabų, nės laukai, tai nesziojami vėjo baleziausi smiltynai. Iksziol iš tenai nerandu korespondencijų, nors yra kam raszyt. Abelnai sakant, lietuviai tada pradeda krutėt, kaip jau esti iš visur apsiausti prieszų. Ak apie Marcinkonis tebyra da taip senobiszka ramus / ir grynai lietuviszkas krasztelis, kad retai kur taip rasi. Knygas tenai

veziok vežimais, ne gaudys niekas, o kad ir gaudytų, yra kur pasislėpti: žmonės geri, neiszdūs.

Liudvinavo. (Suv. g. Kalvarijos p.) prabaszczius kun. Orintas beskaitydamas naujo vyskupo atsiszaukima (manifestą) atrado jamie, kad vyskupas draudzia skaityti lietuviszkas knygas. Savo atradimą mūsų prabaszczelis išsakyklos žmonėms apgarsino. Ale daugumas žmonių tūjaus permanė, kad tai ne vyskupo prisakymas, bet paties Orinto pramanymas, nės kitose bažnyczyse niekur negirdėt buvo, kad vyskupas Baranauskas butų užgynęs lietuviszkas knygas skaityt. Tai-gi dabar žmonės net pasijūkia kartais iš to niszmintingo kuningelio Orinto iszradimo.

Puskunigis.

Aleksotas. (palei Kauną. Suv. g.) Pas mūsų žmones-lietuvius dažnai pamatai maldaknygėse pilna abrozėlių, kurie daugiausiai ne lietuviszkus paraszus nesziuoja. Vieni turi lenkiszkus paraszus su maldelėmis, kiti vokiszkus, treti prancuziszka paraszytas.

Paeina daugelis tų abrozėlių iš Bavarijos nū Poellath'o (iš Szrobenhauzo), kiti-gi iš Paryžiaus. Ant kitos pusės tų abrozėlių randasi atspaudintos maldelės su atlaidais, lenkiszka daugiausiai. Taip prie szventos Scholastikos maldelės su 100 dienų atlaidų, prie szv. Donato — 400 d. atlaidų, prie szv. Jūzupo 365 d. atl., prie szv. Raso 40 d. atl., prie Karalienės Szirdies Jezaus 60 d. prie szv. Margarytos iš Kortonos — 50 d. atlaidų.

Tai-gi, tik prie szitų visų abrozėlių priklauso apie 1000 dienų atlaidų, kuriais gali naudotis, suprantama, tiktai tasai, kurs lenkiszka moka. Tai yr' dvasiszka lietuvių pragaisztis.

Apart abrozėlių su nelietuviszkais paraszais platinasi la-

bai Lietuvoje da visoki szventinti medalikai ir szkaplieriai su lenkiszkais paraszais.

Dabar asz noriu paklausti mus lietuvių-kuningų ir kitų gerų žmonių, kodėl jie nepasirupina padirbdinti tų visų szventų daiktų su lietuviszkais paraszais? Tai pirmas dalykas. Antras-gi dalykas toks yra: noriu atkreipti ir žmonių akis ant to, kad kiek galėdami stengtusi pirkti ir vartoti tokius szventintus daiktus tikt su lietuviszkais paraszais. (Jeigu tikt jų užtektinai butų! Red.)

Raitelis.

(Iš „Ukininko“)

Kiekvienas taip sako:

CASCARETS CANDY CATHARTIC yra tai etebuklingiausias cydy' los ezio amziaus iszradimūse, turį gardų smūgą, gydo lagad' ei ir tikrai iokstus, kepenis, pilvą ir cziye yra visą sistemą, praszalina perzaltiną, yd' galvos skaudėjimą, druzę ir užkietėjimą vidurių.

Pirk džiūtę C. C. C. sziadhen, 10, 25, 50 centų. Randasi visose aptekose ir iszgydytą gyviantūja.

Isz Kitur.

— *Savienytos Valstijos.* Pasilaikymai Suv. Valst. su Ispanija niekame necina geryn, bet vis prastyn. Priezasztis eksplozijos laivo „Maine“ dar neisztirta, uors Suv. Valst. narai iszrado, kad eksplozija atsitiko nū torpėdos, o Ispanijos narai tvirtina, kad eksplozija atsitiko iš paties laivo. Tikrųjų žinių negarsina. Senatas ir pasiuntinių butas vienbalsiai ivelyjo 50 milijonų dol. ant sudrutinimo visų tvirtynių nū pakraszečių jurių ir suteikė prezidentui vienam pilną galę, kas link Ispanijos prietikių. Nors Suv. Valst. kaipo ir Ispanija rengiasi į karę, bet vieni antrus sveikinasi ir rodo neva prieteliszkuimą. Naujasis Ispanijos panijos pasiuntinys Washington'e aplankė prezidentą įdūdamas jam savo paszportą ir savo prakalboje iszreiszka norą sutikmės bei pakajaus su Suv. Valst. ka padarė ir prezidentas. Bet, kaip matoma iš darbų, tai abiejų yra tuszti zodžiai, ir viskas tiktai paraku pakvipę. Suv. Valst. valdzia

renka visokias aukas, maista ir rubus, dėl nubadėjusių kubiečių ir siunczia į Kubą tokias su kariszkais laivais. Raudonojo kryžiaus draugytė dalina anas nubadėjusiems žmonelėms. Ispanijai tokia mielaszirdystė nepatinka, bet prie szintis tokiam darbui ir gi negali dėl rubečių politikos, kad užgintų suteikti paszalytą nelaimingiems badūliams.

Anglijos laikraszcziai pranesza, kad eina tarybos apie susivienyjimą Anglijos, Japonijos ir Savienytų Valstijų reikalūse apsigynimo bei prekystės.

— *Anglija.* Dabar žėmus Anglijai visą valdymą Kinijoi, reikalinga yra ir didesnė laivynė, nors ji turi ir taip didžiausią iš visų vieszpatyszčių ant svieto. Matydama, kad Prancuzija didina savo laivynę, Vokietija su Maskolija lygiai, tai jai nedidinant gali ją pasivyti arba susidėję kelios į daiktą turėti daug didesnę laivynę. Laivynės ministėris, G. S. Goschen, pareikalavo 25 ir pusės milijono svarų szterlingų (\$127,750,000) ant sutaisymo senų bei budavojimo naujų kariszkų laivų. Dabar visos vieszpatystės galvatrukecziais didina laivynės ir kariaunas, krauja ant žmonių mokeszczius, bet tam visam turės pareiti galas kartą ir tos laivynės taps nereikalingomis, kurios sziadhen nevienam atima dūnos kasnj bei aszaras iszspaudzia.

— *Vokietija.* Valdžia užgynė visokius polytiszkus susirinkimus, ant kurių buvo lenkiszka kalbama. Parlamantas tą užtvirtino ir dabar valdzia nedaleis nei vieno susirinkimo, ypacziai dabar priesz skyrymus į ciecorystės parlamentą, atlikti ne vokiszko kalboi. Valdžia gerai matyto, kad kyla lenkai bei socialistai; tai negalėdama kitaip

jiems stengtis, užgynė lenkam jų kalbą ant susirinkimų o socialistams visai susirinkti. Tokiu būdu valdžia tikisi sumažinti savo priešus, bet vietoje sumažinimo pati jūs daugina. Užgynimui susirinkimų priešinosi socialistai ir laisvamaniai. Socialistai pareikalavo, kad valdžia prie kožno sudo, kur ne vokiečiai gyvena, būtų atsakanti išguldytojai (perdėtojai), ir tą parlamentas užtvirtino. Tiesų ministras, Schoenstedt, tam priešinosi, tvirtindamas, kad lenkai tik meluoja, kad nesupranta vokiszkos kalbos ir mokėdami tydzioms nekalba; per užtvirtinimą tokio užmanymo, kad prie sudų bus perdėtojai, visas valdžios darbas sugermanizavime lenkų tampa į niekus paverstas. Visai nesigėdindamas ministras tą isztarė. Valdžia paskyrė antrą 100 milijonų markių ant išpirkimo žemės nū lenkų, kad apgyvendinti ją su vokiečiais. Valdžia nepasitiki dar vis išzgauti parlamento pritarimą dėlei padidinimo laivynės, kaip ji kad nori. Ciecorius ypatiszkai pasiuntė kardinolą Kopp'ą pas popiežių, kad tasai palieptu katalikams pritarti valdžios norams, nes ant apgynimo katalikystės, dabar Kinūse, Vokietija laiko didelę laivynę ir platina katalikystę atimdama tenbuvusių tėviszkes. Į techniszkas augsztesnės mokyklas nepriims daugiau studentų, isz kitu vieszpatysezių.

— *Austrija.* Kilus reikalavimui pripažinimo tiesų slavams kaipo ir voklecziams, kūmi toliaus, tūmi labiaus jie plecziasi. Nauja ministerija, po lenko Badenio, nieko neįstengė padaryti, sutaikinti priešingas puses, ir atsiskė nū urėdo. Ministerių pirmsėdžio, Gautsch, vietą užėmė grovas Thun-Hohenstein ir iszrinko kitus ministerius isz visokių partijų iteikvingesnius sąna-

rius, tikėdamas tūmi užganėdinti partijas, kad jų sąnariai bus ministrais.

Pragoje vel susimuszė studentai czeikai su vokiečiais, kuriūs apspjauzdė, akmenais ir lazdomis apdauzė, iszmuszė langus vokiszkos salės ir teatro. Politija neįstengė czeukų nuramdyti ir turėjo kariauną paszaukti. Vadai parlamente nesiliauja nei prie naujosios ministerijos. Viena diena tris kartus turėjo pertraukti susirinkimą dėlei ermyderio, kokis kas kartas pakijo parlamente. Laikraszčiai pranaszauja, kad turės buti parlamentas iszardytas dėl dabartinių vaidu pasiuntinių. Nauji pasiuntiniai, gal taip nesivaidys, jei ne dar daugiau. Grovas Thun ir neilgai busės savo vietoje.

— *Maskolija.* Visoms vieszpatystėms milžiniszka didinant laivynes, neatsilieka nūr to nei Maskolija. 10-tą Kovą caras paliepė paskirti 90 milijonų rublių budavoji mui naujų kariszkų laivų. Apie naujus metus Maskolija turėjo savo kasoje 200 milijonų rublių, isz kurių 106 milijonai paskirti visokiems iszdavimams 1898 metų, o 90 milijonų gali buti paskirta laivynei be užtraukimo paskolės. Maskolija kiek galėdama siunczia kariauną ir laivynę į Kiniją, nes jos isgusztinimui priešinasi Anglija ir Japonija, tai-gi gali labai greitai užsidegti kares gaisras tarp tų vieszpatysezių. Maskolija esanti nusisamdžius nū Kinų užtakas Port Arthur ir Talienvan ant 99 metų ir budavosen ti siberiszką gelžinkelį iki Porth Arthuro, nepaisydama ant noro Kinų, ar jie tam pri-tars ar ne.

Dalis darbu

— *Scranton, Pa.* „Lackawanna Iron & Steel Co.“ uz-darys Geguzio mėn. savo dirb-

tuvę ant visų metų dėl įtaisymo naujų maszinerijų. Po tokio pataisymo toji liejinyczia lyginsis su Carnegie-Illinois ir Pennsylvania Steel Co.

— *Milwaukee, Wis.* Abidvi gelezies liejinyczios „Amalgamated Association of Iron & Steel Workers“ nutarė įvesti 8-nių valandų dienos darbą, kur kitados dirbo 12 valandų. Nekurie darbininkai tam priešinosi, bet dovanai. Po įvedimo 8-nių valandų darbo laiko, gaus į 400 darbininkų darbą.

— *Duncannon, Pa.* Portage Iron Co. stato ezionai vi-nių dirbtuvę ir nū 1-mo Geguzio keta pradėti dirbti.

— *Reading, Pa.* Vietinės gelezies liejinyczios niekad tiek neturėjo darbo, kaip sziamė laike. Reading Hardware Co. dirba 1000 darbininkų kas dien po 9 valandas. Penn. Hardware Co. dirba 550 darbininkų ir kas antra diena dirba iki 10-tai valandai vakare. Gelezies dirbtuvė Blandon po 2-jų mėnesių sustojimo vėl pradėjo dirbti ir 200 darbininkų gavodarbą. Gelezieskasyklose, Bittenbender, lygiai smarkiai dirba dviejūse sziftūse, 50 darbininkų daugiau priėmė. Kas diena iszkasa 200 tonų gelezies. Kitos gelezies kasyklos lygiai gerai dirba.

— *Hazleton, Pa.* Kalnakasių susivienijimas turėjo didelį susirinkimą, ant kurio pribuvo 36-szių kūrų po 2 pasiuntinių. Jų mieris yra sutverti naują kūrą Lehigh apielinkėje, kuri apims visą apskritį Panther Creek ir pasistengs suvienyti visus kalnakasius kietųjų anglių.

— *Biddeford, Me.* Verpėjų straiakas jau pasibaigė sunenauda darbininkų. 3500 darbininkų sugrįžo prie darbo,

Savininkai verpinyczijų prizadėjo pakelti algas, tai-gi tokias, kaip pirmiaus buvo, jei pakils prekė ant tų iszdarbių.

— *Lewiston, Me.* Androcoggin'o verpinyczios, straiakas tęsesi dar tolyn, bet darbininkai neturi vilties iszlaimėti straiako, delto, kad aplinkinėse verpinycziose straikieriai jau sugrįžo prie darbo. Abelnai straiakas daug toliaus nusitęsė, negu darbininkai tikėjosi ir tai ant jų nenaudos.

— *Fall River, Mass.* Verpinyczia „King Philip Cotton Mills“ pradėjo dirbti ir visi straikieriai sugrįžo prie darbo nieko neiszkovojo.

— *New Bedford, Mass.* Darbdaviai ir darbininkai tikisi, kad szioje suvaiteje pasibaigs straiakas, nes straikieriai neturi kūr misti.

Gelezies kasyklose, valstijoj Ohio, padidino algas darbininkams ant 7 ir pusės procentų.

Vokietijos didesniūse miestūse sujudo darbininkai straikūti, idant iszkariautu didesnę mokestį už savo darbą. Berlyne straikūja 12,000 kurpių (sziauczių). Hamburge ir Altoni didelis skaitlius straikūja dailydzių, Dresdene straikūja 800 cigarų dirbėjų. Taip gi straikai iszkilę Szarlotenburge, Stetyne, Karaliaucziuje ir Sorau. Angliakasiai palei upę Reiną lygiai rengiasi straikūti. Anglių „karalius“ von Stumm, didelis prietelis ciecoriaus, pareikalavo kariaunos dėl nuramdymo straikierių.

Pensylvanijos anglių kasyklų statistika už 1897 metą.

Kietųjų anglių iszkasė 46,947,354 tonų.

Minksztųjų gi 54,674,452 „Kokso iszdegino 8,533,291 „ Darbininkų dirbo prie kietųjų 149,557, o prie minksztu-

ju 88,554.

Ant kiekvieno darbininko iszeina 314 tonų kietųjų, o 617 minksztųjų.

Ant kiekvieno mainierio 490 tonų kietųjų, o 744 minksztųjų.

Darbininkų mirtinai sužeidė 424 kietose, ir 149 minksztose.

Nemirtinai 1,106 kietose, ir 426 minksztose.

Smertį gavo ant 1000 darbininkų 2.83 kietose, ir 1.68 minksztose.

Sužeidė isz 1000 darbininkų 7.39 kietose, ir 4.81 minksztose.

Iszėmė anglių ant kiekvieno gyvasčio 110.725 kietųjų, ir 366,942 minksztųjų.

Ant kiekvieno sužeisto nemirtinai 42,448 kietųjų, ir 128,344 minksztųjų.

Sulyginant su metais 1896, szita statistika rodo, kad kietųjų anglių yra iszimta daugiau kaip milijonas tonų; minksztųjų-gi anglių iszėmė puspenkto milijono daugiau; kokso arti dviejų milijonų tonų.

Isz Amerikos.

SHERIFFAS MARTIN'AS
su savo deputy's likosi iszrasti
kaipo nekalti.

Wilkes-Barre sude, 9-tą Kovą, pasitaigė jau anoji taip visų laukiama prova su gauja galvažudžių, kurie 10-tą Rugšėjį 1897 m. užsžovė 20 darbininkų bei 50 sunkiai sužeidė. Kad „jury“ galvažudžius iszteisys, tai buvo matoma, jau nū pacios pradžios. „Jury“ vienbalsiai iszrado galvažudžius nekaltais. Sudžia, Woodward'as, pagyrė „jury“ kaipo protingai pasielgusius. Prova tęsėsi per 5 savaites, nū 1-mo Vasario iki 9-tai Kovo. Prokuroras Martinas apreiszė sudžiai ir „jury“, kad turis 56 skundus priešai galvažudžius, 18 už žudystą ir 38 už sužeidimus tyeziomis, ir reikalavo nū sudžios, kad ne paleistu galvažudžių be kaucijos. Sudžia prisilenkė ant prokuroro reikalavimo ir kauciją paliko ant

tolesnio laiko. Prokuroras Martin, dar nežinas ką turis daryti, bet tamė veikale susizinos su skundžiančiu komitetu. Nereikia abejoti, kad atnaujinimas provos turėtu kitokias pasekmes, negu pirmoje provoje. Reikia žinoti tą, kad szitoji prova yra su kapitalu (pinigais), prieš kurį nei vienas neįstengs atsilaikyti, kaipo prieš visagalintį. Atnaujinant provą reikia vėl pinigų, o tų skundžiantieji neturi, jū tikisi, kad nužudytųjų bei sužeistųjų sanbroliai sudės tūs. Jei dabar, esant geriausiams liudijimams, „jury“ iszteisino galvažudžius, tai tas pats bus ir velians. Vietoje dėti aukas ant naujos provos, taisyas paskirti paszalpai sužeistųjų bei naszlaiczių, ir nesitikėti jokios tiesos, ten, kur vieszpatauja kapitalas. Prieš panaszius atsitikimus galima stengtis tiktai pristojant prie polytiszku-socialiszku draugyszčių, kurių uždūtė yra iszliūsti darbininkus nū kapitalistiszkos vergovės; laikūsė visokių urėdninkų rinkimo, nepardūti savo balso tokiam, kuris nuperka stiklą alaus arba dūda kelis dolerius, bet balsūti už savo prietelį, kuris tikrai rupinsis už savo balsūtojų labą. Kiekvienas tegul pasimokina isz buvusios provos ir skerdynės, idant balsūdamas neiszsiskirtu sau buđelį.

Buffalo vyskupas Quigley sugražino 11 baznydzių parapijomis, idant turėtu atsilsį nū skundu ir deputacijų.

Kaip yra ezionai įvestas būdas apraszyti parapijos turtas ant vyskupų, isz ko iszkilo galybės vaidų, ypatingai lenkiszkoje parapijose ir tvėrimasis nepriegulmingų, pamažu pradės krypti į tikraisės vėzes. Buffalo vyskupas, Quigley, bus pirmutinis sugražinime parapijų turtų, kurias jam būvo pavedęs velionis vyskupas

Ryan'as. Sugražintomis parapijomis valdys per parapijonus iszrinktas komitetas.

Statistika gyvūlių Suv. Valstijose.

Ukės departamentas Washington'e, pagal surinktas žines, apgarsino gyvūlių skaitlių tūkj: Arklių 13,960,911; Mulių (pusasilių) 2,257,665; Karvių 15,840,886; Jauczių 29,264,167; Avių 37,656,960; Kiaulių 30,759,993. Vertybė gyvūlių Suv. Valst. 1897 mete turėjo į \$236,162,859.

Žudysta

su tarptautiszku nūsprendžiu.

Isz Britiszkos Coliumbijos (Kanadoi) vienas įpykęsis vyras būdamas Kanadoi nūszovė kitą, esantį Suv. Valstijose, kuris tūjaus numirė o galvažudį paėmė kanadiszka valdžia. Suv. Valstijos dabar reikalaus atlyginimo už užmusztąjį, nū kanadiszkos valdžios.

Pabrikas sudegė.

Philadelphijoi ant kampo Vine ir Franklin ulyczių 10 valandai prieš pietus užsidegė drabuzių fabrikas, pirmame augšte. Virszutiniūse 4-se augštūse dirbo į 600 merginų, kurios iszsigelbėjo per szalines kopėczias, apart dviejų, kurios apalpo nū persigandimo. Ugnis užgimė nū elektriszko drato. Nūtrota skaitosi ant \$25,000.

Ugnis ant balius.

Hartford, Conn. „Germania Hall“ buvo larvinis (masque rade) balius ir netikėtai ant scenos užgimė ugnis, ką pamatę svečiai nieko neveizėdami szoko prie durių ir taip susikimszo, kad nei vienas negalėjo iszeiti. Prasiliūsavus, su larvoms ir kostiumais žmonės bėgiojo po ulyczias. 8 tapo sunkiai apdeginti. Nūtrota pasidarė į \$10,000.

Sužiedotinę ir pats save nūszovė.

Allegheny, Pa., nekoksai

Ch. Smith, buvo susizadėjęs su Anna Riss 20 metų gražia mergina. Jaunikis užkvietė savo numylėtinę ant pasi-vaikszeziojimo, kuri jam atsakė szį kartą. Po 11-tai valandai vakarė nuėjo jis į jos namus, patraukė varpelį nū durių, kurias atidarė numylėtinė, ir tūmi tarpu su dviem kul-koms partiesė aną ant žemės ir pats save persiszovė.

Papuga iszgelbėjo nū ugnies.

New York'e, E. A. Wise, ant vakarinės ulyczios gyvenantis, turėjo papugą, kuri gerai jau mokėjo zodžius isztarti. Papuga buvo virtuvėje, kurioje užgimė ugnis isz pe-cziaus, ir pradėjo szaukti nūlatos, ką iszgirdo kaimynai ir dar spējo sukelti įmigusius namiszkius bei užgesinti ugnį.

Klondikės aukso kasyklų akcijos.

New York'e, nekoks mek-leris Geo. A. Krapp pardavinėjo Alaskos aukso kasyklų akcijas. Viėna moteriszke įtikėjo anam mekleriui ir nusipirko akcijų už \$400 „New York & Alaska Gold Exploration & Trading Co.“ Tasai mekleris tai motriszkaiai įmelavo, kad ji Vasario mėn. gaus \$10,000 iszmokėta kaipo pripūlantį-jai nūszimti už tūs \$400, o Liepos mėn. net \$62,000. Vasaris praėjo, bet apie \$10,000 nei nesisapnavo. Moteriszke kreipėsi į policiją, reikaludama prizadėto iszmokesczio; policija iszrado, kad ir kiti turi tokių akcijų prisipirkę. Tasai mekleris būvo sugrėibęs vieną formuliara ir tos Companės varde atsi-spaudęs lengvatikiams parduvinėjo.

Mokinimės nū vokieczių.

Ant Ilgosios salos (Long Island) vokiecziai tapo iszriukti į uokyklų užveizdėtojus. Jie tapę virszininkais ne-uzsimirszo savo reikalų, Susi-

raszė visi ant nutarimo ir pareikalavo nū direktoriaus įvedimo vokiszkos kalbos, dėl vokiszkų vaikų į mokyklą. Direktorius užklaušė vietinių virszininkų apie to reikalingumą. Sziejie jam atsakė, kad reikia, ir gavę daleidimą. — Ar nevertėtu ir mums taip padaryti, kur didesnis skaitlius lietuvių gyvena.

Amerikoniszkos moters.

New York'e, 6-tą Kovą, buvo didelės susirinkimas „Womens Rescue League“ salėje Union Square 24, kur susirinko nemenkai moterių, ir pirmėdė laikė labai patrijotiszką kalbą, ragindama savo drauges stoti eilėna karzių ir kovoti prieš Ispaniją. „Mano garbingos draugės, — kalbėjo pirmėdė. — Jus gerai žinote kokiame kritiszkame padėjime mes gyvenime.“ Laikraszčiai raszo, o ir vyrai gerdami alų szneka, kad bus karė (sujudimas). Ar stumsime vyrus į ją, kurių szioje szalyje yra daug menkiaus kaip moterių? (Liudnumas ir szauksmas: Ne, niekados). Mes esame pirmėzengencziomis moterims ant svieto (didelis pritarimas), mes esame dukters szios garbingos žemės, mes norime už ją ir kovoti. Mes neprivalome turėti jokios baimės priešzai Ispanus“. Jų rezoliucijos lygiai smarkiomis iszveizi, ir matoma, kad Ispanija turėjo jų nusigąsti, nes priskaitė ją velkanczias paskui S. Valst. per 500 metų ir iszskyrė isz tarpo apszviestų tautų. Jeigu užsidegtu karė tarp S. Valst. ir Ispanijos, tai moterių „Lyga“ laikė 30 dienų stato 30, 000 liūsnorių moterių į karę, czėdydamos vyrus, kurių taip truksta Suv. Valst. ir tokis daugelis senmergių lieka nevedusių. Jų rezoliucijų nūraszai tapo nusiūsti prezidentui, karės ir laivynės sekretoriams, bei Ispanijos karalienei ir jos pasiuntiniui Washing-

tone.

Suv. Valst. randa s užprasze 250,000 tonų anglių.

Cleveland, Ohio, vietinė kompanija Kirk Woods & Co. padarė sutartį su randu pristatyti į Key West, Fla. 250, 000 tonų anglių greiciausiame laike. Trukiai, kurie gabėtais anglis, neims kitokių vaگونų su tavorais, idant negaisztu ant stacijų tokius paliekant. Vežantieji anglis, eis statei isz Ohio's į Key West. Prastas ženklas.

Tikras daktas dėl tavės.

Užtikrinimas, kur nieko neprazūdyt. Galvos skaudėjimas, liez vė. — niežai ir t. kstancziai kitokių ligų, kaip tai užsilaukimas vidurių, suz tūgimas kepenų gali buti iszgydytoms, imant CASCARETS CANDY CATHARTIC. Tai vis atnaujina. Parsidūda kežnoi apilekoi: jei nepagvdys, pinigūs gražiname. C. C. C. pabandyk dėžutę szia-dien, nes yra teisngat, 10c., 25c. ir 50c. Pabandytas dėl žinios dovanai.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“.

N. 9 „Garso“, p. Draugas aprėiszkė, buk esanti dabar spaudoje kasztais „T. M. D.“ antra knygutė, Schillerio, „Orleano Mergelė“, spaudinasi vien todėl, kad ji patinka p. Pelėdai, buk apie ją ne žino Literatiszkas Komitetas. Istoriija to raszto yra szitokia: dar seniaus, kada nebuvo dar „T. M. D.“ asz užmaniau zinomam lietuviszkam raszėjui, Kapsui, iszversti „Orleano Mergelė“ į lietuviszką kalbą, kaipo vieną isz vercziausių vokiszkų kalboj' rasztų, nors ji neturi lietuviszkos tendencijos, bet visgi karsztai patrijotiszka. Kapsas, atlikęs savo darbą, apie tai man praneszė ir ant sprendimo apie vertę vertimo, atsiuntė „Joannos Atsisveikinimą“, kurį asz „Lietuvoj“ patalpinau. Kadan-gi „Orleano Mergelė“ kiekvienam apszviestam žmogui, pažįstancziam vercziausius rasztus svetimos kalbose gerai žinoma, o vertėjas „Kapsas“ taipo gi žinomas kaipo vienas isz geriausių lietuviszkų raszėjų, o apie vertę vertimo eilių galėjo kiek

vienas persitikrinti isz patilpusio „Lietuvoj“ „Joannos Atsisveikinimo“, asz pranesziau „T. M. D.“ sekretoriui, p. Mikolainiui užmanydamas tą veiklą iszleisti kasztais „T. M. D.“ Ar apie mano nusprendimą sekretorius praneszė kitam Literatiszko Komiteto sąnariui ir draugystės virszininkams, asz nežinau, kaipo nežinau, ar kitas Literatiszko Komiteto sąnarys, ant pakvietimo p. Astramsko parinkti tolesnius rasztus ant iszleidimo kasztais draugystės, pasiūlė ką kitą, ar ne. Man rodosi, kad jeigu p. Stagarui draugystės sekretorius praneszė (nepranesziau P. M.) apie mano nusprendimą ir jeigu jis turėdamas ką vertesnio už „Orleano Mergelė“ ant mano parinkimo ne sutiko, tai man priderėjo gauti jo užmanymą arba protestą.

Kaslink vietos spaudinimo, tas rėdos nepriguli jau prie Literatiszko Komiteto, bet kaslink spaudinimo „Orleano Mergelės“ vertėjas pats panorejo koregūti savo darbą; siuntinėti korektą isz Amerikos butų labai painu, ant galo juk czia mums truksta atsakanczių korektorių. Protestūjantiems priešz spaudinimą Tilzėj draugystės kasztais iszleidziamų knygų tiek galima atsakyti, kad spaudinant Amerikoje kasztai bus dvigubai didesni.

Szernas.

„Orleano Mergelė“ jau atspausta ir bile dieną ateis isz Tilzės. P. Mikolainis.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Lost Creek, Pa. 6 dieną Kovo buvo pas mus skaitlingas darbininkų susirinkimas. Ne kas kitas mus ten suszaukė ant to susirinkimo, kaipo sunki priespauda, bedarbės, varginanti darbininką; laukėme mes geresnių laikų, ir ta viltis pas mus buvo, kad dar vis bus geriaus, szia-dien jau

pamatėm, kad nėra vilties sulaukti gerovės. Dėl iszaiszkimimo priezasties sunkaus padėjimo darbininkų, užsikvietėm tris kalbėtojus isz She-nandorio, R. Kunemoną, M. Valentinaviczium ir J. Raisą, kurie savo kalbose gana aiszkiai iszrodė priezastį blogo padėjimo darbininkų, kad szia-dien mūsų sunkiauses darbas, mus srovėms iszlietas prakaitas, nėra dėl mus paczių naudos, tikt dėl tų, kurie mus valdo, mus kėravoja kaipo maszinas. P. Valentinaviczius nurodė, kiek jau ypatų yra gyvybę padėję dėl pagerinimo žmonijos buvio, kurie butu galėję linksmai perleisti dienas savo gyvenimo, bet kovojo už žmoniją ir pūlė kaipo aukos. Dėlto parodo mums pūlusios aukos, kad negalima vienam dėl visų gero padaryti ką, bet visi susivieniję turime kovoti priešz savo neprietelius, tada nereikės nei szaudyklių nei kraujo praliejimo. bet savo iszminczia ir supratimu iszkovosim darbininkui prigulinczias tiesas. Ką mus trukdo nū to supratimo, tai tamsybė mūsų, nesusipažinimas žmonijos, mes tikt žiurim kad mums butu gerai, o kitų nepagailaujame; kad da katras turime ką pavalgyti, tai mislyjam kad visi sotus. Brolau darbininke, pažvelgk į didesnius miestus, ten tu pamatysi pulkus iszblyszkusių darbininkų po gatves vaikszcziuojant nū kelių dienų nevalgiusius, ten tu at-rasi nuplyszsius vaikus, stovinczius pas pabirkus, laukian-czius, kad szmotelį dūnos numestu jiems darbininkai. Kas iszgelbės mus nū tos prapulties? Visi didžiunai ir galiunai turi pamynę mus po kojų, isz mūsų triuso gyvendami nerodys mums teisybės nes tai butų prapultis dėl jų. Prie ko mes szia-dien glausimės, jog visi mus skriaudzia? Nors tarpė savęs turėkime vienybę, nesiskirstykim nors mes dar-

bininkiszko lūmo budami. Pagal mano ismintį, tai į vienybę mes negalime veikiau suėiti, kol neiszmėsime iš savo tarpo tautiszka, tikėjimiszka ir lūmiszka, neužkanta, ir toleik mes neiszsiliūsūsime ir nesugriausime sziadienyksztį netikusį surėdymą žmonijos.

Vaikinėlis.

Pittston, Pa. Pirm poros metų viena draugystė kelė balių, ant kurio vienas draugas paaukavo kumpį nū 24 svarų. Dabar anam kaip ten iszkrypus, tapo su keleis centais nubautas nū draugystės. Anas su aszaromis teisinosi, kad jis aną metų padovanojo tokį didelį kumpį o draugystė nedovanoja jam tų kelių deszimtų centų, tai ir jis negalįs dovanoti ir draugystė turi jam užmokėti.

3 Kovo kasyklose „Penna Shol Szaft“, virvė, su kuria traukia anglių vežimus pripiltus iš brustų, siekė Antaną Girčių ir sužeidė sunkiai burną ir vieną ranką; tapo nuvežtas į ligonbutį. Jo sužeidimas nėra mirtinas. A. Gir. pirmiaus prigulejo į dr. szv. Petro ir Pauliaus, bet pati emė iszmetinėti kad tikt piningus dovanai moka, nustojo mokėjęs į dr. Dabar antru kartu tapo sužeistas. Doros moteris baudžia savo vyrus ir ragina kad nors kur prigulėtu, o czia baudžia kad priguli ir atitraukia, nes jeigu įmoka kokius penkis dol. o da neseraga, tai jau skaito kad be reikalo piningus mēto. Kasyklose Clear Spring Colliery, 4 Kovo sužeidė Andriu Mazeiką, po szuviui jėjo ir krisdamas iš virszaus akmū sunkiai prislėgė, nėra vilties kad iszliktu no myrio. XXI.

Wilkes Barre, Pa. Kaip tankiai girdėti per laikraszczius, kad jau Suvienytose Valstijose visur lietuviszkose parapijose rėdas persimaino,

(taip yra, kad kuningus praszalina nū užveizdos parapijos produktų) taip ir pas mus viskas persimainė. Jau beveik metai praėjo kaip tapo iszrinktas komitetas, kurio miėriu yra teisingai vesti visus parapijos reikalus. Į komitetą tapo iszrinkti tie, kurie yra daugiausiai iszmokėję į parapiją, neveizint ant to, ar jis yra atsakantis tam darbui ar ne, ir kėtą lapą atvertus, nėra kę ir dyvytis, kad tokius nesuprantanczius žmonis renka į komitetą, nes kur tų suprantanczių gauti, kad jų pas mus suvis nėra, o kad ir atsiranda kokis iszmintingesisnis, tai draugia ir bedievis (nes laikraszczius ir knygas skaito) tokiojuk nerinksi į komitetą, o ypatingai parapijos, toksai galėtu padaryti kaip kokis szliuptarnis, jis gali koki vargszabėturį į bažnyčią dykai įleisti, o kas arsziaus, numirus tam, gal ir ant kapinių palaidoti, o tie, kurie klauso bažnyczios prisakymų, tie taip nepadarys ir bė piningų neįleis niekur. Czion privesiu vieną atsizymėfiną darbą mus tamsaus komiteto priesz 8-nis mėnesius:

Ashley, Pa. numirė viena moteriszke (ją treinas užmūszė) pravoslavno tikėjimo; jos vyras atėjo pas mus komitetą užmokėjo \$6,00 ir palaidojo ant lietuviszkų kapinių, nepaisydami ar ji buvo kada kur spaviednės ar ne. Dabar mėnesis atgal, numirė po kudiškiui vieno vargingo žmogelio moteriszke, kad neturėjo užką nei grabo nupirkti; artymesni lietuviai leidosi per lietuvius kolektavoti ir surinko \$23,00 kurių dar ir už grabą per mažai buvo, tai supranta ma, kad už kapines suvis nebuvo kūm užmokėti; tada mūsų sekretorius su dviem savo draugais pradėjo klausinėti ar ji atliko velykinę, nepaisydami ant to, kad ji priesz smertį iszsispaviedojo. Ir taip tyrinėdami palaidojo į atskirų

kampą, kur nekriksztytus laidoja (zinoma ant ne szventintų). Norint apie moterių velykinę niekas nezino, nes jų į parapijos knygas neraszo, ar jos atlieka velykinę ar ne. Turiu dar priminti, kad jie buvo ir pas vyskupą klausti rodos, ar laidoti ant kapinių ar ne? Vyskupas jiems atsakė, kad ji ir visą savo gyvenimą butu nebuvisi spaviednės, o jeigu priesz smertį iszsispaviedojo, tai turi buti palaidota ant katalikiszkų kapinių. Ne kurie dabar rengiasi protestuoti priesz tokį nedorą pasielgimą, ir geistina yra, kad tokius praszalintu iš komiteto už tokius nelemtus pasielgimus. Pagal mano nūmonę nieko nekenktu nei szalyje buti palaidotu, žemė visa szventa yra, jeigu ji mus neszioja, iš kurių mes turime viską ko tik tai reikia dėl užlaikymo mūsų gyvasties. Tik tai tiek liudna yra, kad ta vargszė tapo per nedorus žmones atskirta nū savo genčių, kurie tenai yra palaidoti, o tarpe kurių da yra palaidoti ir svetimtikiiai.

Liudna ir labai liudna, kad mes ezionai turėdami pamokinanczius laikraszczius ir knygeles pastumiam jūs į szalį nenorėdami iš jų pasinaudoti, kurie szaukia mus prie meilės broliszkos; klaidžiojame tanisybėje ir laikome už didziause garbę vien tik tai gir tūklystę, taikydami tik tai savo brolių pasmerkti.

J. S. Bublīs.

Susivienijimo kasa.

Kadan gi per neaprovkavimą rasztų į „Tėvynės“ num. 2 negalėjome įtalpinti straipsnio paaiszkinanczio apie „Susivien. L. A.“ kasą, todėl priversti esame aną paaiszkinti per laikraszczius.

Po Seimui, kada prezidentas ir perziurėtojais kasos pareikalavo nū buvisio kasieriaus p. Miliaucko kasos, jis

skundėsi, kad per Seimą knygos nebuvo prigulincziai aprokūtos ir reikalavo, kad mes atvažiūtume kada į Mahanojų ir perrokūtume knygas! Buvo tai 10 d. Grūdžio. Atras ta pas p. Miliaucką po apskaitymui: jeigos 4180,45c. iszeigos 2017,98c. Tokiu budu pas jį liko, pridėjus 1896 metų sumą (1471,90c), \$3634,37c. Ponas Miliauckas iš tos sumos porą dienų paskiaus atidavė tik 500 dol. Pas jį tada liko \$3134,37c. Mes jam paskyrėme paskutinį terminą 1 d. Sausio 1898 m.

Atėjus paskirtai dienai p. Miliauckas atsiantė prezidentui telegramą, kad piningai yra parengti ir kad czekis ant trijų tukstanczių dolerių yra nusiųstas pas naująjį kasierių p. Radzevyczių. Pasirodė vienok, kad czekis nėra geras, nes p. Miliauckas neįdėjo į banką piningų. Sakėsi, kad jis buvo per skolintojus apgautas. Praszė tada, kad Centraliszkas „Susiv.“ Komitetas paskolintu jam (p. Miliauckui) ant jo prapertės auš 2000 dol., už kuriūs Seimas nusprendė nupirkti „bonds“, žadėjo mokėti už tūs po 4 procentus. Prezidentas iszraszė tad pas visus Centr. Komiteto sąnarius laiszkus, klausdamas nusprendimo. Ponas Miliauckas vienok pirmo „Mortgage“ iszdūti „Susivienijimui“ negalėjo, todėl paskolinimas buvo atsakytas.

Dieną 17 Vasario mėnesio Centraliszko Komiteto sąnariai: prezidentas, dabartinis kasierius ir perziurėtojais kasos vėl susivaževome Shenandoahrij ir nusprendėme užvesti prieszais p. Miliaucką ir jo bėlinikus bylą arba provą. Nuvaževus tą pat dien mums į Mahanoy City pas p. Miliaucką, jis sakė piningus „in cash“ mums iszmokėti neiszgali. Kadan gi jomamai buvo raszyti ant paczios, ponios Joanos Miliauckienės, toji isz-

davė mums ant natų „judgment notą“ ant 3100 dol., abudu sutikdami, kad mes išstatytume namus ant pardavimo. Paėmę „judgment notą“ mes nusidavėme pas savo lower'į p. Lyon'ą iš Mah. City, bet tas vieną p. Miliaucką statyti ant licitacijos nesutiko, sakydamas, kad reikia išstatyti su p. Miliaucku ir jo bėlinjais, nes visi yra vienaip atsakę. Lower'is davė da (pagal provą) p. Miliauckui, pp. Ant. Danisevycziui ir Jūz. Mockai-cziui, visiems iš Mahanoy City, keletą dienų laiko, kad pinigūs sudėtu ir nedarytu patys sau kasztų, o dieną bene 9 Kovo pasiuntinys sferif'o iš Schuykill Co. priė visų trijų praperčių primuszę notą, kad namai jų už skolas eis ant pardavimo. Pirmiaus bus parduoti namai p. Miliaucko, kurių vertė išnesza į 7500 dol., o skolos ant jų yra bene 2,200 į Saving Fond ir netoli 1000 Kayer'ui iš Mahanoy City, tokiu budu da iš praperčės pono Miliaucko „Susivien.“ skola galės but, užmokėta ir mes bėlinjū gal nē nereikalausime kliudyti. Pagal Amerikos tiesas, po išstatymui namų ant licitacijos iki jų pardavimui mažiausiai turi pereiti 3 nedėlios laiko. Tokiu budu, praperčės butu parduotos mėnesijį Balandžio (Apriliaus).

Mums rodos, kad „Susiv.“ sąnariai neprivalo suvis baimintis, nes „Susiv.“ pinigai ezion jokiu budu negali prapulti. Bėlinjikai priegiam yra atsakanti.

Kn. J. Žilinskas prezidentas,
J. Chmieliauckas (peržiūrėto-
Kn.V. Matulaitis (jai kasos.

Du milijonu ant metu.

Kadangi žmonės čia, pabando ir vėl perka, tai patikrina, kad jie yra užžanėdioti. Žmonės Suvienytose Vaistijose dabar perka CASCARETS CANDY CATHARTIC mažiausia du milijonai dūzuczių ant metu, be abejonės bus trys milijonai prieš naujus metus. Tai reiškią, kad CASCARETS yra labai gera gydykla dėl ezystvimo žmogaus kranjo ir s regulavojimo vidurių Visose aptiekose 10c., 25c. ir 50c. už dėžutę, nes jai gvarantavojama.

Mitologiškos smulkmenos.

Apie Laumes.

Iš senovės lietuvių praeitės apraszimų, mes randame daugel žingeidžių apsakymų apie lietuvių gyvenimą, užsiėmimus, dabą, ir ant galo tikyba į dievą perkuną ir mažesnius dievukus ir dievaites, kurie ateidami ant szios žemės suteikdavo laimę geriems žmonėms, kurie užlaikydavo jų prisakymus, o blogiems atneszdavo daugel piktų negeistinių nūpūlių.

Tarpe mažesnių dievukų, suteiktojų žmonėms gero arba pikto, mes atrandame pasakas senovės paliktas mūsų proseinių apie dievaites Laumes, kuriuos geriems žmonėms suteikdavo daugel gero o nepaklausniems pikta atmokėdavo.

I.
Senovės galdynėje žmonės nekeliudavo į svetimas szalis, nes jiems užteko visų geradėjy-czių jų mylimoi szalyj Lietuvoi. Senovės laike suaugę sunus lietuviu ukininko nesidalydavo tėvo turtų, nedras-kydavė žemės į mažus gabalėlius, bet visi gyvendavo ant vienos ukės ir vienūse namūse.

Jeigu tėvas turėdavo ir ke-liciliką smū, tai visi vedavo paczias ir gyvendavo pas savo tėvą.

Vienas ukininkas Lietuvos kampe gyveno ir turėjo du sunu savo namūse vedusius, bet vyresnio sunaus moteris buvo didei mylima nū visos šeimynos, o jaunesnio neapkenčiam, ypatingai turėjo didę neapkantą senoji anyta, neap- kentė dėl nekurių priezasczių jaunesnės marczios, ir per tai szį turėdavo nukęsti daugel vargo ir pakelti visokių apsunkinimų. Tarp kitų apsun-kinimų jaunesnės marczios buvo szie: kada prisiartindavo laikas darbymetės, kaip szie- napjūtė arba rugiapjūtė ir abi marczios eidavo į lauką prie darbo, tai vyresnės marczios

kudikį pasilikdavė motina pas save, o jaunesnė turėdavo nesztis visados su savim prie darbo.

Vieną kartą, kada po sun-kaus darbo isztisos dienos, vi-ssa šeimyna minėto ukininko sugrįžo vakare namon, tai jaunesnio sunaus pati at-siminė, kad užmirszo laukūse savo kudikį; tada su baimė ir gailėscziu bėgo į aną vietą, kur savo kudikį buvo palikus, idant kas neatsitiktų anam, ir kada prisiartino netolymais, taj išvydo sėdinczią Laumę. bežadinczią ir be dainūjan- czią kudikiui linksmą dainą: eziuczia, liulia užmirsztam vai- kui. Vaikas buvo aprėdytas į szilkinius rubus. Ant ryto-jaus visa šeimyna didei nusis- tebėjo iš vakarykszcziu atsi- tikimo, o senoji anyta prisakė mylimai savo marcziai, vy- resnio sunaus pacziai, idant nesztusi ir ji savo kudikį prie darbo, o vakare, kad bus lai- kas grįžti namon, palikti lau- kūse, tikėdama, jog ir su- szium kudikiu tas pats tiks. Kada sugrįžo palikto kudikio paimti, tai atrado Laumę sė- diuczią prie kudikio, kuri iš- mėtinėjo, jog kudikį tyczia pa- liko. Ir su kokiu gailėscziu motina turėjo grįžti namon; jos kudikis netikt nebūvo ap- rėdytas į szilkinius rubus, bet buvo negyvas, už kutentas; nes Laumė kalbėjo su atkar- tojimu: užkuti, kuti, tyczia pa- liktas.

II.

Laumės leme gimusiam ku- dikiui ateitę ir nusprendzia apie jo visą gyvenimą.

Tulas ukininkas neturėjo laimės savo namūse, jog visi jo vaikai po užgimimui tūjaus numirdavo. Vieną kartą pas tą ukininką apsinakvojo keleivis iš tolymos szalies, kuris va- žiavo per svieta su savo reika- lais. Buvo vasaros metas ir anas svetimszalis sulaukęs nakties atsigulė savo vežime po to ukininko pasziure. Ka- da atėjo nakties vienūlikta va-

landa, atėjo tris Laumės į tą pasziurę ir netėmydamos ant gulincziu, pradėjo tarp savęs kalbėti. Viena pratarė: szia naktį užgims kudikis szio uki- ninko paczios, jei gims priešz užgiedojima gaidžio, tai bus vagis. Antroji sakė: jei gims po užgiedojimui gaidžio, tai bus kuningas. Trecioji gi atsiliepė, užgimęs kudikis tikt- tol gyvens ant szio svieta, kol szis pundelis malkų susikurys, kuris ezion padėtas randasi. Taip pasikalbėję nuėjo kiek- viena savo keliu.

Ant rytojaus keleivis paty- rė, jog Laumių apsakymas pe- reitos nakties buvo teisingas; minėto ukininko paczios ku- dikis buvo užgimęs, apie kurį keleivis vakar nieko nežinojo, ir tėvai iš džiaugsmo papras- zė keleivį už podį. Kada vi- si linkšminosi, atėjo tarnaitė į pasziurę malkų dėl pakurimo ugnies, ir jau buvo beimanti minėtą pundelį, bet keleivis zinodams Laumių kalbą ir ne- laimę, tėvams liepė susilaiky- ti, prisakydams, idant tas pun- delis malkų butų užlaikytas ezielybėje kol jis sugrįž antru kartu savo krikszto sunaus at- lankyti. Prisakymas likosi išpildytas, ir taip dienos grei- tai bėgo ir kudikis sulaukė devynioliktus metus. Dabar po devyniolikos metų sugrįžo podis atlankyti savo sunaus, ir apsakė apie girdėtus Lau- mių pranaszavimus, dėl kurių jis liepė atą pundelį malkų užlaikyti. Tėvai, ir patsai su- nus nenorėjo į Laumių prana- szavimus tikėti ir tūjaus liepė užkurti ugnį ir tais malkas su- deginti. Laikas bėgo links- mui, svecziai su visa šeimyna ūtavo, malkos pamažu kuri- nosi; kada paskutinis pagalė- lis sudegė tada sunus griuvo ant žemės ir užbaigė savo gy- vastį.

III.

Laumės jannus kudikius pa- glemzdavo ir jūs apmainydavo. Vieno ukininko moteris su-

skyriaus gyvasčius.

Visos bakterijos reikalauja savo dauginimuisi atsakancios vietos ir maisto, szilumos ar drėgmės. Atsakancziausias maistas dėl bakterijų yra visokis nevalumas. Tarpe bakterijų, kaip ir tarp žmonių eina kova už buvį. Pavėikslap, jeigu dvejos bakterijos patenka ant vienodo maisto — dauginasi vienos tarpe kitų per nekuri laiką, paskiaus-gi, kada vienomis yra atsakancesnis buvis, tos labiaus pasidaugina ir isznaikina antraisias.

Bakterijos dauginasi lygiai gyvūse kunūse kaip ir negyvūse, ir apart to, pavirszuti- niūse slūgsniūse žemės ir vandenyje. Nekuri dalis bakterijų yra nekenkianti ir neturi pikty pasekmių. Tokios bakterijos dauginasi geriausiai szilumoje 20 laipsnių C. Bet yra tokių bakterijų, kurios užkreczia limpanczias ligas. Tokios bakterijos vadinasi ligų tvėrėjais, kurios pasirodo visur prie nekurių ligų. Tokios bakterijos, įsigavę ganėtiname skaitliuje į žmogaus vidurius, iszszaukia visados tą paczią ligą. Prie tokių užkrecziančių ligų tvėrėjų priguli bakterijos: karbunkulo, dziovos, rauplių, plauczio, koleros, drugio, uždegimas žarnų, rozės ir t.t. Visos bakterijos ligas tvėrenczios dėl savo dauginimosi reikalauja szilumos žmogaus kuno 37.5 laipsnių C., — kitokioje szilumuje jų dauginimasis yra netokis pasekmingas.

Bakterijos ligas tvėrenczios tada tiktai veikia kenkencziai, kad įsigriebia į kraują, kuriamė didei pasidaugina ir užkemsza kraujo kelius, kuris negali liūσαι tekėti ir gaivinti įtaisais neatbutinai reikalingas prie gyvāsties. Kitos bakterijos ligas tvėrenczios iszleidžia isz savės nūdyjantį skystiną. Tokioms galima užsikrėsti prasigremziant odą, szlapūmu, spjaulalais ir atsikvėpimu. Spjaulalais ir kvėpavimu

greicziausiai galima užsikrėsti dziova, dėlto, kur yra ligonis, dziova sergantis, tokis turi nūsispjauti į tam tikrą pūdą su atskiesta karbolinė rugszczia. Tokias užsikrecziamas bakterijas galima susilpninti ir visai isznaikinti su pagelba dezinfekcijos ir karszczio, turinčio 108 laipsnius C., veikiant su tokiu karszcziu per valandą prieszai bakterijas, galima visatinai jas isznaikinti. Lygiai skiedimas sublimato, viena dalis ant tukstanczio, arba 5% karbolinės rugszczies užmušza jas visatinai.

MAFFIA.

Maffia yra tai slapta draugystė Italijoi, kurią neįstengė isznaikinti Crispio kariszkas apgulimas nei asztriausios baudos policijos. Maffia yra užgimusi jau priesz kelis amžius, kada gyventojai buvo nežmoniszkai varginami per saračėnų feudaliszką rėdą. Gyventojams nieko neliko, kaip tiktai gyventi arba mirti. Jie sutvėrė paslaptą draugystę su įstatymais pereinancziais tiktai isz lupų į ausį. Tai-gi be jokio raszto. Jie sutarė naikinti savo vargintojus vieną po kito, kurs tikt prisidėjo prie jų varginimo ir skriaudimo. Tankiausia zusta su auka ir pats maffistas, toksai patėkęs į nagus valdzios, nieko nęiszdūda, o jeigu nors žodį prasitaria, tai patys maffistai tokį nūzudo. Sziādien Maffia yra iszsiplatinusi taip, kad josios bijosi visoki valdininkai ir taukiai turi labai szvelniai apsieiti nežinodami su kūmi turi reikalą. Prie Maffios priguli tukstancziai draugų prisiekę vieni antrų reikalus ginti. Prie jos priguli žmonės isz visokių lūmų, pradėdant nū surukiosios grintelės iki puikiausius rumūs gyvenanczių. Sziādien Maffia daugiausiai veikia ant salos Sicilijos po Italijos valdzia. Nū Maffijos isztarmės nei vienas nęiszsprusta. Žu-

vus maffistui, jo gentys nei žodžio apie tai nekalba, vieni bijodami maffistų, antri gi neiszsizūdami savės.

Mums, lietuviams, tokia draugystė ir butų didei naudinga, nes iszvalytų visokio menciaus judoszius ir varginotojus. Sziādien tokie besocziai visokiais galais vargina svieta be jokios periszkados. Tokios esybės, kuri nesigaili tukstanczių-milijonų žmonių, neverta gailėtis dėl visų labo ir tokius siurbėles paszalinėti verta isz žmonių tarpo. Žudysta yra peiktinas darbas rods, bet kokią tiesą turi despotai žudyti kuniszkai ir dvasiszkai nieku nekaltus žmonis? Kiekvienas sutiks, kad galvažudys Klingerbergis ir nustipėsis-Orzevis kis verti buvo ant sausos szakos pakarti. Jie už iszžudymą nekaltų, maldingų, žmonių tapo apdovanoti kryžiais. Ar tai yra ant svieto tiesa! Sudėjus rankas ir laukiant pagelbos isz dangaus nieko neat sieksime, jei patys nesidarbūsimės apie savo reikalus.

Isz praeites.

2000 m. — 1887 m.

— per —

Edvarda Belamy

Lietuviszkai iszguldė Sunus K.

(Tąsa.)

— Niekad asz neužmirsziu, kaip tada Tamista iszveizėjai...

— Jeigu tada Tamista būtų apsergėjus mano gyvastį, tai galėcziau atrasti žodžius, kad už tai padėkavoti, bet kad iszgelbėjai mano protą, ant to neturu nei žodžio, kad padėkavoti.

Kalbėjau jausmingai o jos akys aszarojo.

— Per daug augsztaš pagyrimas manęs, bet su noru klausau Tamistos taip kalbanczio. Mazmožis yra, ką asz Tamistai padariau, asz didelei nusiminus tada buvau. Tėvas sako,

kad neturim per daug dyvytis isz to, ką moksliszkai galima iszaiszkiuti, kaip ir tai, kas link Tamistos ilgo miego; vienok, kaip tiktai asz apie tai pamislyju, galva mano pradėda svaigti. Žinau vieną, kad asz neperkėscziau to.

— Nū to prigulėtu, jeigu kokis aniūlas ateitu Tamistai ant pagelbos su savo draugprijautimu paojingoje valandoje, taip kaip tas mą tikosi.

Jeigu mano veidas iszrodė abelną prijautiną, kokį tikrai turėjau gaivinti dėl tos mielos ir gražios merginos, kuri mane kaipo aniūlas linksmino, tai tas, ką skaicziau isz jos veido buvo tada labai užimantis. Ar mano pasijudinimas, ar žodis, ar tai vienas ar kitas priesversdavo ją nuleisti akis su stebuklingu paraudonavimu.

— Asz mislyju, kad labai dyvinai iszrodė matant žmogų prisikelent isz numirusių, kurio gyvata buvo užsibaigus suvisz szimtas metų atgal.

— Isz pradzios, iszties, labai dyvinai tas viskas iszrodė, bet kada pradėjom statyt save ant Tamistos vietos, suvis užmirszom apie savo nusidyvijimą ir turėjom mislyt, kaip tai dyvinai pacziam Tamistai turėjo tas prisikelimas iszrodyti. Asz isz ties taip mislyjau. Tada tas viskas neturėjo nieko dyvino mano akyse, bet buvo kūm tai užgaunancziu ir užiman-

— Bet ar ne iszrodė dyvinai dėl Tamistos sėdėt prie stalo su žmogūmi, žinant kūm jis buvo ir kūm yra?...

— Tamista turi atmint, kad neturi statytis priesz mus taip dyvinu, kaip mes priesz Tamistą. Mes prigulime prie ateitės apie kurią negalėjai Tamista perstatyt tikrą pavėikslą, prie giminės, apie kurią nieko nežinojai, pakolei nepamatei mus. Tūm tarpu Tamista priguli prie giminės, prie kurios prigulėjo mūsų proseniai, mes zinom apie jū-

viską, nekurių ir vardus mini-me beveik kas diena. Mes mokinomės apie išlygas jūsų gyvenimo ir mislių; tas, ką Tamista kalbi arba darai, visai mus nenudvyina, tūm tarpū mes nedarom ir nekalbam nieko tokio, kas neiszrodytų Tamistai dyvinu. Tai-gi, jei Tamista jautiesi, kad apsiprasi su mumis, neturi dyvitis, kad nū pat pradžios nieko dyvino mes pas Tamistą nepatemyjom.

— Nepamislyjau apie tai taip, isz ties Tamistą turi tame tiesą. Lengviau yra perziūrēt iszilgai per visą tukstantį pradžusių metų, negu per penkdeszimtis ateitės... Szimmetis nėra laiku taip ilgu, galėjau žinot Tamistos pratėvius, o gal ir žinojau jūs... Ar gyveno jie Bostone?..

— Asz mislyju, kad taip...
— Tai Tamista nežinai apie tai tikrai?...

— O ne, dabar turiu mislyt, kad jie tikrai gyveno Bostone...

— Daugel turėjau draugų ir pažinstamų visam mieste, tai-gi ne but ką daug dyvitis, kad galėjau pažint kurį nebuk ir isz Tamistos prosenių. O gal ir visai gerai jūs pažinojau... Ar ne žingeidu, kad asz kiek papasakocziau apie jūs?...

— Labai, net...

— Ar Tamista pamena apie savo prosenius tiek, kad galėcziau pažiut nors vieną, kuris mano laikūse Bostone gyveno... (Toliaus bus.)

Pamėgyk dėzute CASPARETS už 10c., gairausla sutaisytoja plauczių irvisų vidurių.

Kalba Lietuvos su Sunum.

Lietuva.

Sunau lietuvi kodėl nuliudęs
Gal mano tėvynę misli prazudęs,
Gal tavo dvase nuliudime grimsta
Sakyk mieliausis kodėl nerimsti.

Sunus.

Oi motin mano esmiu skriaudžiamas
Darbūse tėvynės baisiai baudžiamas,
Vargas, silpnybė, skausmai pravirkdo,
Tarsi lyg nūdais gyvastį girdo.
Asz viens apleistas asz viens tik kencziu
Visų sunkiausiai nū svetingenczių,
Kur žengiu vargstu, ramos nerandu
Nes jau maskolei daug žaro gaudų.
Nes mūsų spauda visai užginta
Todėl tėvynė gul numarinta,
Tarp apszviestunu vaidai veik kyla
Tūm lietuvių skaldos ir dyla.
Sunku gyventi vargūse kiutant
Kas-dien skaudesnei baudžiamu bunant,
Geriaus numirti, visai isznykti
Negu be laisvės ir žodžio likti.

Lietuva.

Sunau mieliauses turėk kantrybę,
Darbūse savo mylėk teisybę,
Tu dar gyvensi, laimės prilauksi,
Klystanczius brolius manėsp patrauksi.
Nes bjaurus caras yra blogiauses
Tėvynėi mano ir nedoriausės,
Czionai užgindams knygas spaudinti
Idant lietuvius veik panaikintu.
Ateitį mūsų galim dastoti
Tik gerais darbais reik atkartoti,

Taip savo darbus turi lavinti
Tamsesnius brolius tikrai gaivinti.

Sunus.

Mocziute mano, man skauda szirdį,
Darbūse tavo vien prieszus girdziu.
Jau alpsta rankos, akelės temsta,
Kraujas apmirszta gyslelės stengsta.
Ir jau netikęs esmiu prie darbo
Oi motin daugel turėsiu vargo,
Pakol regėsiu brolius gyvūjant,
Ir apie tavę tikrai darbūjant.

Lietuva.

Sunau mieliauses, darbūtis reikia
Nors tavę rūsas ar lenkas keikia,
Jug jie pripratę per amžius spaudžia
Tėvynę mano o sunūs shaudžia.
Vėl mano dainos skambės Lietuvo,
Kaip kad per amžius tarp vaikų buvo,
O kurių gražumas kožną linksmina
O ir vargdienius tenai ramina.

Sunus.

Ak motin tikiu szitą sulaukti
Man dirbt dėl tavęs nebepaliauti,
Norint gyvasį savo padėsiu
Visad tėvynę tikrai gelbėsiu. M. M. A.

Gromatnyczia.

Aktorių Cleveland, Ohio.
Tamistos prisiustaję komedija
apie pradžią parapijos ir ku.
Dielininkaitį, į laikrasztį ne-
talpinsime. Rodyjame ją isz
leisti atskirioje knygtėje. Ji
yra verta perstatyti ant teatro.

*Buvusiam ant „Mildost ba-
liaus Naujorke.* Tamistos
raszta nepatilps, nes tas pats
apraszymas buvo jau 9 num.
„Vienybės“.

PŪKIŲ CZEVERYKŲ
dėl merginų, vyrų ir moterių. Taip-
gi didžiausiame iszirinkime korsetų
ir vasarinių jėkių visokio didumo ir
skyriaus, prieszais pacztą pas:

Darius Yeager & Co.
No 120 West Main str., PLYMOUTH, PA.

Ant pardavimo

Stūba ir 9 akrai žemės pagal pa-
tį Plymouth'a parsidūda labai pi-
giai dėlei priezasties senatvės savi-
ninkų negalinczių apsidirbti. Taip-
gi drauge parsidūda gyvūliai ir visi
padarai už Plymouth'o kapinių.
Norintieji pirkti galite aisiszaukti
pas: PETER RAILY, arba į Vieny-
bės redakciją.

Veterinoras.

Dr. Frank Zurinkis

Nesenei pribuvęs isz Lietuvos, ku-
ris isz gydo visokias ligas arklių kai-
po ir kitų visų gyvūlių; kaipo tai
patrukimus, geležonis [pažandes] ir
užlaikymą vidurių, sutinimą ir t. t.

Gydo visokias gyvūlių ligas.

Dr. Fr. Zurinkas,
[P. O. Box 1119] 207 E. Main str.
PLYMOUTH, PA.

Notary Public

Telephone 1378.

ELIAS H. WHITE.

ADWOKATAS.

Kambariai 726-734 Drexel Bldg. 5-ta ir Chestnut ul.

PHILADELPHIA, PA.

Antanas Jocis, Assistentas.

Civilnas ir kriminalnas provas varome visūse sudūse. Provas už suzeidi-
mą už dyką varome. Namus ir žemes pardūdame; dokumentus iszdarome;
pinigus paskoliname; amerikonziskas popieras iszimame ir „Charters“ dėl
draugysezių ir eliubų parupiname; dalias arba kitokias skolas atjieszkome;
pardūdame Suvienytų Vieszpatysezių „bonds“, teip-gi yvairių miestų ir
geležinkelių „bonds“, kame pinigai niekados negali prapulti.

Rodas padūdame per laiszkus.

